

ΠΡΟΤΥΠΟ ΓΕΝΙΚΟ ΛΥΚΕΙΟ ΙΩΝΙΔΕΙΟΥ ΣΧΟΛΗΣ ΠΕΙΡΑΙΑ

Σχ. Έτος: 2017-18Β΄ ΤΕΤΡΑΜΗΝΟ

Τάξη : Β΄ Λυκείου

Υπεύθυνη καθηγήτρια : Η. Τζεβελέκου

Ο ΤΙΤΛΟΣ ΤΗΣ ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ:

« ΜΟΔΕΣ »

Πίνακας περιεχομένων

Η μόδα από τον Μεσαίωνα έως τον 19^ο αιώνα 2

Βέρμα Ε., Χρονοπούλου Χ., Κότσαλη Ε., Μαργαρώνη Ε.

Η Μόδα του 20ού αιώνα ανά Δεκαετίες 4

Σπυράκη Α. – Τσουκαντά Λ.

Το μακιγιάζ..... 7

Καντιλιεράκη Κ. – Κοντιζά Μ.

Υποκουλτούρες και μόδα..... 11

Ζαχαρίου Α. – Χορταριά Μ.

Στις μέρες μας η εμφάνιση δίνει την πρώτη εντύπωση για ένα άτομο και εκφράζει στοιχεία της προσωπικότητάς του καθένα μας. Η εξωτερική εμφάνιση ενός ατόμου μας δίνει πληροφορίες για την καταγωγή του, το επάγγελμά του, την οικονομική του κατάσταση και την κοινωνική του θέση. Σύμφωνα με αρκετές μελέτες δεν μπορούμε να μείνουμε ανεπηρέαστοι από τα ερεθίσματα του περιβάλλοντος μας. Αυτό ισχύει και για τον καλλωπισμό, και ακόμη κι αν δεν το κάνουμε συνειδητά, ακολουθούμε ως προς κάποιο βαθμό τα πρότυπα της εποχής μας. Βέβαια, η ύπαρξη των λεγόμενων «αντιμοδών» ως μια προσπάθεια αντίδρασης στα προβαλλόμενα πρότυπα δείχνει την ανάγκη του ατόμου να διαφοροποιηθεί από την μάζα.

Η μόδα που ακολουθούν οι άνθρωποι αντικατοπτρίζει την κοινωνία στην οποία ζουν και τις ανάγκες της. Συνεπώς, αφού αυτές οι δύο έννοιες (μόδα + ανάγκες) είναι αλληλένδετες είναι ενδιαφέρον αρχικά να εξετάσουμε πως διαμορφώνεται η μόδα σε κάθε εποχή.

Η μόδα από τον Μεσαίωνα έως τον 19^ο αιώνα

Αξίζει σίγουρα να κάνουμε και μια αναδρομή στο παρελθόν όσον αφορά την μόδα. Συγκεκριμένα, αξιοσημείωτος είναι ο τρόπος ένδυσης των ανθρώπων από του μεσαίωνα και μετά. Τον 15ο αιώνα μ.Χ. , η μόδα που ακολουθούσαν οι ευρωπαϊκές χώρες, όπως η Ιταλία, η Γερμανία, η Ισπανία και η Γαλλία ήταν ιδιαίτερα συντηρητική, με χαρακτηριστικά φουσκωτά φορέματα και κολάρα. Ο τρόπος ενδυμασίας ήταν ανάλογος της οικονομικής κατάστασης του καθενός, με αποτέλεσμα οι εύποροι άστοι και έμποροι να διακρίνονται για την υπερβολή που χαρακτήριζε τα ρούχα τους. Μέχρι και τις αρχές του 19ου αιώνα, η αλλαγή στον τρόπο σκέψης λόγω του κινήματος του Διαφωτισμού και της Γαλλικής επανάστασης σίγουρα επέφερε σημαντικές αλλαγές και στον τρόπο ένδυσης των ανθρώπων, οι οποίοι αρχίζουν να ντύνονται πιο ανάλαφρα με άνετα ρούχα.

Αναλυτικότερα:

Η μόδα στον Μεσαίωνα και στην Αναγέννηση

Κατά τη διάρκεια του μεσαίωνα τα ρούχα ήταν πολύ πιο εφαρμοστά από πριν. Άνδρες και γυναίκες φορούσαν ένα είδος πανωφοριού, ενώ οι πρίγκιπες και οι ευγενείς φορούσαν πολυτελή ρούχα με μετάξια και τα γουναρικά. Οι χωρικοί φορούσαν σκληρά και άκομψα ρούχα. Οι γυναίκες του μεσαίωνα φορούσαν φορέματα με μακριά μανίκια και ένα επιπλέον φόρεμα από πάνω. Το φόρεμα της γυναίκας αποκαλύπτει το μπούστο της πουκαμίσας της. Οι Βουργουνδοί ήταν οι πρώτοι στη μόδα στη νότια Ευρώπη. Ταυτόχρονα συνηθίζονταν οι χιτώνες με στενή μέση και φαρδιούς ώμους και για τις γυναίκες τα υπερβολικά ψηλά καπέλα.

Με το ξεκίνημα του 16ου αιώνα άρχισε μια νέα εποχή στα φορέματα την περίοδο της αναγέννησης. Σε γενικά πλαίσια την περίοδο αυτή την διακρίνει μια δόση υπερβολής σε όλους τους τομείς των τεχνών και κυρίως στην μόδα. Αυτό συνέβη γιατί οι έμποροι και οι αστοί είχαν αρχίσει να αποκτούν ολοένα περισσότερα χρήματα και έτσι δημιουργήθηκε η ανάγκη των ανθρώπων να χρησιμοποιήσουν πιο ακριβά υφάσματα και κοσμήματα για την ένδειξη της πολυτέλειας. Υπήρχαν κοινά ενδυματολογικά στοιχεία και σε άνδρες και σε γυναίκες. Μερικά χαρακτηριστικά της αναγέννησης είναι τα πλούσια βαριά υλικά σε μεγάλες ποσότητες, μεγάλα μανίκια, εφαρμοστά ενδύματα και καλυμμένα κεφάλια, κορσέδες που κάλυπταν από τους ώμους μέχρι τους γλουτούς και κορσέδες από ξύλο ή μέταλλο.

Στον 17ο αιώνα συναντάμε πιο υπερβολικά ρούχα σε σχέση με τον 16ο και κάποιες μετατροπές σε αυτά που τα κάνουν πιο αποκαλυπτικά. Το κόψιμο και το στυλ αλλάζει στα φορέματα. Το μπούστο γίνεται πιο εφαρμοστό και με "V" μπροστά. Τα ντεκολτέ είναι πιο αποκαλυπτικά, με οβάλ ή οριζόντια κοψίματα με ένα φαρδύ δαντελωτό ύφασμα ή με μια λινή κορδέλα γιακά τα λεγόμενα whisk. Τα μανίκια πέφτουν χαμηλά στους ώμους και καταλήγουν φουσκωτά στον αγκώνα. Η εξωτερική φούστα κατέληγε σε μια ουρά που το μήκος της δήλωνε την θέση της κυρίας που την φόραγε στην Γαλλική αυλή. Η μέση έγινε υπερβολικά μικρή, οι

κορσέδες που παραμένουν ίδιοι με του 16ου αιώνα ήταν μικροί μπροστά και τελειώνουν στο κέντρο με ένα πρόσθετο κομμάτι υφάσματος ή με μια μπανέλα ιδιαίτερα σκληρή. Μεγάλες αλλαγές στα δεύτερα μισά του 17ου είχαμε στην γαλλική μόδα σε σχέση με την ισπανική του 16ου, γιατί πλέον τα ρούχα δεν έκρυβαν τα γυναικεία σώματα αλλά τα έκαναν πιο θελκτικά και τα αναδείκνυαν. Ο λόγος που τους οδήγησε σε αυτό είναι γιατί κάθε κύριος που σεβόταν τον εαυτό του έπρεπε να έχει τουλάχιστον από μια «metressa».

Τον 18ο αιώνα συναντάμε αρκετές και ουσιαστικές αλλαγές στον χώρο της μόδας, διότι όλοι θέλουν πιο άνετα ρούχα αλλά χωρίς βέβαια να λείπει το στυλ. Οι γυναίκες αρχίζουν να φοράνε φαρδιά, άνετα χωρίς φόρμα ενδύματα με μόνο δύο μικρές πιέτες στο πίσω μέρος. Όταν αυτά ήταν διπλά ή τριπλά και έπεφταν από το λαιμό και ενώνονταν στους ώμους με τις πτυχές του χιτώνα που λέγονταν «sackback». Άλλο ένα παράξενο στοιχείο είναι η επιστροφή των στεφανιών. Χαρακτηριστικά είναι και τα μανίκια που το τελείωμα τους ήταν είτε πάνω είτε κάτω από τον αγκώνα και αρκετά φουσκωτά ώστε να φαίνεται το εσωτερικό δαντελωτό πουκάμισο με τις διπλές ή τριπλές πτυχές. Ήταν στην μόδα να ενώνονται η δαντέλα της πτυχής με την δαντέλα του στήθους, που τελείωνε με κρόσσια στο μπούστο που το έκανε να μοιάζει χωριστό.

Τον 19ο αιώνα ήταν μια ρομαντική αλλά και συντηρητική εποχή, στην οποία γεννήθηκε η ιδέα ότι οι γυναίκες πρέπει να αναδεικνύουν τα λεφτά των συζύγων τους, να είναι όμορφες και να προσέχουν τα παιδιά τους. Οι γυναίκες που εργάζονταν ήταν δείγμα ότι προέρχονταν από την «κατώτερη τάξη». Οι φούστες τους ήταν φαρδιές και βαριές, σε αντίθεση με τους κορσέδες που ήταν στενοί και μαζί με την λεπτή τους μέση τόνιζαν το πόσο αργόσχολες ήταν εκείνη την εποχή. Τα κρινολίνα φεύγουν από την μόδα, οι φούστες φαρδαινούν και το ντύσιμο γίνεται ακόμα πιο άβολο. Αυτά όμως που αποδείκνυαν περίτρανα των πλούτο των αστών αλλά εν μέρει και την ματαιοδοξία των γυναικών, είναι τα γαρνιρίσματα με τις δαντέλες, τα κεντήματα, τα στολίδια και καθώς και οι εντυπωσιακές πτυχώσεις. Οι άνδρες για πολύ καιρό είχαν δύναμη με αποτέλεσμα οι γυναίκες να θέλουν να τους μιμηθούν. Έτσι από το 1880 και πολύ μετά τα γυναικεία ρούχα άρχισαν να μιμούνται τα ανδρικά. Από ζακέτες, πέτα, παντελόνια και μπλούζες που μιμούσαν τα ανδρικά πουκάμισα. Έτσι η γυναίκα απέκτησε πιο τετραγωνισμένα ρούχα σε ευθεία γραμμή.

Η Μόδα του 20ού αιώνα ανά Δεκαετίες

Συγκεκριμένα θα ασχοληθούμε με την μόδα ανά τις δεκαετίες του 20ού αιώνα.

00-10

Η μόδα και το στυλ αρχίζει να απασχολεί όλο και περισσότερο το γυναικείο φύλο. Μπορούμε να πούμε ότι τη δεκαετία του 1900 τα ρούχα διακρίνονται περισσότερο για το στυλ και τη φινέτσα τους παρά για την άνεσή τους. Πολλά ρούχα βέβαια είναι αρκετά δήθεν και τραβούν την προσοχή χωρίς κάποιο ιδιαίτερο λόγο. Βασικά στοιχεία ήταν:

- σφιχτά κολάρα
- αρκετή δαντέλα
- μακριά παλτά
- κορσέδες για πολύ στενή μέση
- μακριές φούστες
- καπέλα με φτερά για τις γυναίκες
- μαλλιά με χτενίσματα προς τα πάνω για τις γυναίκες

20

Η δεκαετία αυτή σηματοδοτεί την επιθυμία της γυναίκας να ανεξαρτητοποιηθεί. Οι γυναίκες απέκτησαν ασχολίες που σόκαραν την κοινωνία όπως το γεγονός ότι άρχισαν να καπνίζουν, να βγαίνουν αργά το βράδυ, να χορεύουν τσάρλεστον. Για αυτό το λόγο τα φορέματα κονταίνουν και στα παπούτσια επικρατεί το λουράκι με σχήμα T, που κρατά το πόδι σταθερό. Η γυναίκα που ζει σε αυτή την εποχή ακολουθεί τη μόδα, ξοδεύει τα δικά της χρήματα και κόβει τα μαλλιά της καρέ. Η μόδα ακολουθεί λοιπόν τις ανάγκες της «νέας» γυναίκας. Οι κορσέδες καταργήθηκαν και τα ρούχα απέκτησαν πιο άνετες και φαρδιές γραμμές.

30- 40

Πρόκειται για μια δεκαετία όπου η μόδα και οι τάσεις της ήταν στο προσκήνιο. Πολλές γυναίκες άρχισαν να μιμούνται διάφορες ηθοποιούς της μεγάλης οθόνης με αποτέλεσμα να ντύνονται ανάλογα. Νέα στυλ ανακαλύπτονται και ο κόσμος δείχνει αρκετό ενδιαφέρον.

Με το ξέσπασμα του πολέμου, οι γυναίκες δεν ασχολούνταν ιδιαίτερα με την μόδα. Όμως η μόδα υπήρχε για ορισμένες γυναίκες που φρόντιζαν τον εαυτό τους, έβαζαν κραγιόν και φορούσαν καπέλα. Όσον αφορά τα ρούχα μόδα ήταν τα ταγέρ που τόνιζαν τους ώμους με τις βάτες, τα φαρδιά μανίκια αλλά οι φούστες και τα φορέματα ήταν στενά. Επίσης, λόγω της ένταξης της γυναίκας στην εργασία το παντελόνι κάνει την πρώτη του εμφάνιση.

50

Μετά το τέλος του Β΄ Παγκοσμίου πολέμου η «επανάσταση» ξεκίνησε. Η δεκαετία αυτή αποτελεί ουσιαστικά την πρώτη φορά όπου η νεολαία αποκτά το δικό της στυλ. Επηρεασμένη από τα πρότυπα του κινηματογράφου και της μουσικής βιομηχανίας απαραίτητα στοιχεία για την εμφάνιση τους ήταν τα δερμάτινα μπουφάν, τα τζιν παντελόνια, τα πλεκτά, τα κοτλέ και τα παπούτσια μπαλαρίνες.

Η επιτομή της ομορφιάς την δεκαετία του '50, Marilyn Monroe. Η πληθωρική μεταπολεμική ξανθιά με το αστραφτερό χαμόγελο, την πορσελάνινη επιδερμίδα και τις πλούσιες αναλογίες έμελλε να αποτελέσει πρότυπο για εκατομμύρια γυναίκες τότε, ακόμα και σήμερα. Τα χαρακτηριστικά κατσαρά, κοντά της μαλλιά, ήταν κατά κάποιον τρόπο μια επιταγή της εποχής, η οποία δεν προωθούσε τα μακριά και ίσια μαλλιά.

60

Η Αμερική βρίσκει τη μούσα της στο πρόσωπο της Jackie Kennedy και επιβάλλει ένα στυλ κλασσικής κομψότητας, με φορέματα ως το γόνατο, σε γραμμή Α με γεωμετρικά σχέδια. Παράλληλα όμως, χαρακτηριστικό της εποχής ήταν η απελευθέρωση από υποχρεώσεις και ταμπού. Γίνεται η επανάσταση της μόδας, το σέξι γίνεται μόδα σε πολύ μεγάλο βαθμό. Οι γυναίκες φορούν μίνι φούστες ενώ τα μικροσκοπικά μπικίνι κάνουν την εμφάνισή τους στις παραλίες. Πρόκειται για την εποχή της απελευθέρωσης των γυναικών. Τα στυλ που επικρατούν αυτή την δεκαετία είναι:

- παντελόνια καμπάνες
- μίνι φούστες
- μπλουζάκια με στάμπες

70

Οι πιο σημαντικές καινοτομίες στη γυναικεία μόδα τη δεκαετία αυτή, ήταν η εμφάνιση και η καθιέρωση του γυναικείου παντελονιού.

Ήταν η πρώτη φορά που εμφανίστηκαν «αντιμόδες» με εφαρμογή κυρίως στη νεολαία. Η πιο χαρακτηριστική «αντιμόδα» της εποχής ήταν αυτή των hippies. Η μόδα των hippies επιβάλλει τζιν παντελόνια καμπάνα, κεντήματα και τρουκς στα ρούχα, κρόσσια, ξεβάμματα, ψυχεδελικά και γεωμετρικά σχέδια. Παράλληλα όμως, εξίσου διαδεδομένα, ήταν τα ταγιέρ της Coco Chanel και τα φορέματα σε στυλ πριγκίπισσας. Αξιοσημείωτη είναι η εμφάνιση της μπότας στην γυναικεία υπόδηση και των φαρδιών παπουτσιών με περίεργα τακούνια.

Επίσης, στο χώρο της μόδας επικρατούσε αναρχία. Είναι η εποχή που μεσουράνησαν τα καυτά σορτς, οι πλατφόρμες που σπάνε τους αστραγάλους και τα

πουκάμισα που εφαρμόζουν σαν γάντι (λόγω των συνθετικών υφασμάτων), με τους γιακάδες τους όρθιους.

Το discostyle έκανε την εμφάνιση του την εποχή αυτή. Χαρακτηρίζεται από ελαστικά ρούχα, φανταχτερά χρώματα και γυαλιστερά υφάσματα. Οι συγκριτικά πιο συντηρητικές ή μεγαλύτερες γυναίκες φορούσαν μίντι φούστες και φορέματα με τονισμένη μέση (με ζώνη ή χωρίς).

Τα τζιν την εποχή αυτή, ήταν ιδιαίτερα εφαρμοστά και σε συνδυασμό με τα δερμάτινα, τα T-shirt με τις στάμπες (και τα εκκεντρικά κουρέματα αποτελούσαν το επονομαζόμενο στυλ των Punk.) Η καμπάνα κυριάρχησε στα παντελόνια και έγινε η απόλυτη τάση.

80

Ο τύπος της careerwoman κυριαρχεί και φοβάται την αμφισβήτηση. Γι' αυτόν τον λόγο οι γυναίκες φαίνονται πιο σκληρές και καθόλου, μα καθόλου θηλυκές.

Οι τάσεις που επικράτησαν ήταν οι θηλυκές γραμμές, που αντιπροσωπευόταν από pencil φούστες με ψηλή μέση ήρθαν σε αντίθεση με το rock στυλ που χαρακτηρίζεται από δερμάτινα, ολόσωμες φόρμες, τρούκς και αλυσίδες. Σε γενικές γραμμές στυλ από προηγούμενες δεκαετίες, για παράδειγμα οι βάτες από την δεκαετία του 40, επανήλθαν, ένα αξιοσημείωτο παράδειγμα ότι η μόδα ανακυκλώνεται.

Θα μπορούσαμε να θεωρήσουμε ότι ορισμένα ντυσίματα είναι αρκετά εκκεντρικά ή υπερβολικά. Η μόδα για αυτή την εποχή περιλάμβανε:

- βάτες
- μακριά μαλλιά με πολύ αφρό

90

Με την είσοδο της νέας δεκαετίας επιχειρείται μία ακόμη «επανάσταση» που ακούει στο όνομα grunge. Οι γυναίκες μπορεί να είναι δυναμικές και απελευθερωμένες.

Η μόδα εμπορευματοποιείται όσο ποτέ άλλοτε. Πλέον τα ρούχα μπορούν να καλύψουν κάθε τύπο γυναίκας και κάθε γούστο. Η ποικιλία και η απλότητα είναι δύο λέξεις που χαρακτηρίζουν αυτή την εποχή. Η μόδα αυτή τη δεκαετία περιλαμβάνει:

- αθλητικά παπούτσια
- πάνινα παπούτσια
- φουσκωτά μπουφάν
- φαρδιά παντελόνια
- κοντά μπλουζάκια

2000

Τα χαμηλοκάβαλα παντελόνια κάνουν την εμφάνιση τους και οι σαγιονάρες με πλατφόρμα είναι πολύ στην μόδα. Τα 2000s συχνά περιγράφονται ως «mash-up» δεκαετία, όπου οι τάσεις είναι η συγχώνευση στυλ των προηγούμενων δεκαετιών.

Πολλοί από τον κλάδο της μόδας έχουν παρατηρήσει την έλλειψη του χάσματος μεταξύ της δεκαετίας του 1990 και στις αρχές της δεκαετίας του 2000 λόγω της συνεχούς δημοτικότητας της μινιμαλιστικής μόδας. Για το μεγαλύτερο μέρος, τα μέσα της δεκαετίας του 2000 δεν έχουν ένα συγκεκριμένο στυλ, αλλά ανακυκλωμένα vintage ρούχα στυλ από τη δεκαετία του 1940, του 1950, του 1960 και του 1980.

ΤΟ ΜΑΚΙΓΙΑΖ

Ο όρος μακιγιάζ είναι ξενόγλωσσος και έχει επικρατήσει διεθνώς χωρίς να μεταφράζεται. Προέρχεται από το γαλλικό ρήμα maquiller που σημαίνει μεταβάλλω, αλλοιώνω. Ο ελληνικός όρος που μπορεί να τον αντικαταστήσει είναι ψιμυθίωση. Προέρχεται από το ψιμύθιο, κοινή ονομασία του ανθρακικού μολύβδου. Τον ανθρακικό μολύβδο σε μορφή λευκής σκόνης τον χρησιμοποιούσαν στην αρχαία Ελλάδα για τη λεύκανση της επιδερμίδας και ήταν γνωστός ως τμίμη ή στίβη. Το σημερινό **make-up** βρίσκεται τις ρίζες του στον **Carl Baudin**, ηθοποιό του θεάτρου “Leipziger Stalt”, της Γερμανίας. Στις αρχές του 20ου αιώνα ο Baudin ανέπτυξε μια πάστα που άλλαζε το χρώμα του δέρματος, στην προσπάθειά του να αποκρύψει την ένωση μεταξύ της περούκας και το μετώπου του. Αποτελούνταν από ψευδάργυρο, ώχρα και το λαρδί. Η κρέμα έγινε τόσο δημοφιλής στους άλλους ηθοποιούς που ο Baudin άρχισε την εμπορική παραγωγή της, δημιουργώντας το πρώτο θεατρικό μακιγιάζ. Αυτό αποτελούσε το θεατρικό make-up μέχρι το 1914.

Το πρώτο εμπορικό **make-up** δημιουργήθηκε από τη Max-Factor για αρχικά κινηματογραφική χρήση. Ήταν το πρώτο make-up σε μορφή πούδρας και ονομαζόταν “Pan- Cake”. Η φόρμουλα της “Pan-Cake” πωλείται μέχρι και σήμερα.

Μακιγιάζ του 1950

Γενικά όλη η δεκαετία του 50 χαρακτηρίζεται από μοναδικότητα στο μακιγιάζ και στο στυλ του ντυσίματος, διότι όλος ο κόσμος εμφανισιακά επεδίωκε να μοιάζει με γκλαμουράτους ηθοποιούς ακόμα και κατά την διάρκεια των απλών καθημερινών δραστηριοτήτων.

Την δεκαετία του 50 γίνεται μόδα η παχιά και ελαφρά τραβηγμένη γραμμή eyeliner στα μάτια, που τα κάνει ελαφίσια, αποσκοπώντας σε ένα βλέμμα περισσότερο σαγηνευτικό. Χαρακτηριστικό μακιγιάζ της εποχής βλέπουμε στην διάσημη φωτογραφία της Audrey Hepburn από την ταινία Breakfast at Tiffany's.

Η ανακάλυψη της έγχρωμης ταινίας και τηλεόρασης την περίοδο αυτή διαδραματίζει τον σπουδαιότερο ρόλο στην διαμόρφωση της τάσης του μακιγιάζ, αφού οι γυναίκες βλέπουν πια τις αγαπημένες τους σταρ με τα άψογα πρόσωπα και σε χρώμα αρχίζοντας μια προσπάθεια αντιγραφής τους. Ξαφνικά τα γυναικεία περιοδικά αρχίζουν να φτιάχνουν στήλες με οδηγίες μακιγιάζ και έτσι πολλές περισσότερες γυναίκες αρχίζουν τις δοκιμές.

Έτσι, διαδίδεται πολύ και η χρήση του πολύ καλυπτικού make-up σε μορφή pancake και ξαφνικά όλες οι γυναίκες ανά τον κόσμο επιθυμούν να αποκτήσουν λαμπερά κόκκινα χείλη, ουδέτερα μάτια και ροδαλά μάγουλα.

Έξαρση σημειώνεται στην χρήση του κερασί γυαλιστερού κραγιόν ή άχρωμων ματ αποχρώσεων κάνοντας να φαίνονται έξυπνα και ελκυστικά, στην εφαρμογή πολλών στρώσεων μάσκαρας, αλλά και σκιών σε αποχρώσεις του τυρκουάζ και μπλεπερλέ. Επίσης οι ψεύτικες βλεφαρίδες βρίσκουν εφαρμογή ευρέως.

Αυτή η δεκαετία υπήρξε η περίοδος της μοδάτης και λαμπερής νοικοκυράς. Οι γυναίκες άρχισαν να φτιάχνουν μηλόπιτες και να καθαρίζουν το σπίτι φορώντας τακούνια, φορέματα και μακιγιαρισμένες. Οι καλλυντικές εταιρίες εκμεταλλεύονται

την τάση αυτή της εποχής κάνοντας διαφημιστικά με ομάδα στόχο τις παντρεμένες γυναίκες που έπρεπε να φαίνονται ελκυστικές για τους συζύγους τους.

Μακιγιάζ του 1960

Η δεκαετία του 60 χαρακτηρίζεται από μια στροφή στην γεωμετρία.

Ο Vidal Sassoon προτείνει γεωμετρία στις κούπ και όγκο στα μαλλιά, τα ρούχα αρχίζουν να γίνονται πιο γεωμετρικά με τις μίνι φούστες και φορέματα σε γραμμή Α που λανσάρει ο Pierre Cardin, της μόδας είναι οι βινύλ μπότες και οι γόβες με στρογγυλή μύτη και τετράγωνο τακούνι, ενώ η νεολαία διασκεδάζει στους ήχους των Beatles.

Το μακιγιάζ της εποχής του 60, είναι η βάση για το σημερινό θεατρικό μακιγιάζ, όπου τα μάτια είναι το κεντρικό χαρακτηριστικό. Μεγάλες βλεφαρίδες με πολλές στρώσεις μάσκαρας τόσο που να κολλούν μεταξύ τους. Η ψεύτικη βλεφαρίδα είναι must στις πάνω βλεφαρίδες, ενώ τις κάτω τις ενισχύουν ζωγραφίζοντας μικρές τριχούλες χιλιοστά πιο μακριές ακριβώς κάτω από τις φυσικές. Το eyeliner επιβάλλεται σε μαύρο ή σε καφέ, σε πολύ παχιές γραμμές. Είτε το πιστεύετε είτε όχι, το look αυτό ήταν και για το πρωί!

Το βασικό μακιγιάζ περιείχε μια ανοιχτόχρωμη βάση. Ούτως ώστε να φαίνεται χλομό το πρόσωπο, τα χείλη σχεδόν άχρωμα ή με ελάχιστο lipgloss και όλη η έμφαση δίδεται στα μάτια με άσπρη σκιά βάσης που φτάνει μέχρι το τόξο του φρυδιού συχνά και πολύ έντονες γραμμές eyeliner στις 2 ή και τις 3 γραμμές του ματιού. Πολλές φορές στην γραμμή της αναδίπλωσης του κινητού βλεφάρου, αντί για eyeliner, τοποθετούσαν μια σκιά σε έντονο χρώμα. (βλ. φώτο modmake up, Twiggy).

Μακιγιάζ του 1970

Η δεκαετία του 70 είναι η δεκαετία που η disco γνωρίζει τις δόξες του.

Σε αντίδραση προς την παρερχόμενη δεκαετία των '60s όπου όλα ήταν πολύ στημένα και κραυγαλέα και το πρόσωπο ολόλευκο και αφεγάδιαστο, την δεκαετία αυτή γίνεται μια στροφή στο πιο φυσικό look σε μακιγιάζ και μαλλιά. Τα μαλλιά είναι ίσια με ένα μικρό γύρισμα στην άκρη, μακριά κυματιστά και ελεύθερα. Οι πρέσες των μαλλιών για το επιθυμητό κυματιστό αποτέλεσμα, μπήκαν στο παιχνίδι όταν έπαιξε το IT και τους Άγγελους του Charlie όπου πρωταγωνιστούσε η Farrah Fawcett. Όλες λοιπόν ήθελαν να αντιγράψουν το look αυτό.

Την δεκαετία του 70 ήταν in, να μοιάζεις με surfer σε κοσμοπολίτικη παραλία, με ομοιόμορφο μαύρισμα και μπρονζέ-χρυσό λαμπερό πρόσωπο. Για τον σκοπό αυτό

κυκλοφόρησαν για πρώτη φορά στην αγορά γαλακτώματα μαυρίσματος (selftanning) που μεταμόρφωσαν χιλιάδες νεαρές κοπέλες σε σοκολά θεές του ήλιου. Πολλές από τις γυναίκες της δεκαετίας αυτής, σήμερα κοιτάζουν με ανησυχία τις πανάδες και τα σημάδια στο δέρμα τους που τότε έκαιγαν κάνοντας με τις ώρες ηλιοθεραπεία φορώντας babyoil για να ενισχύουν την δράση του ήλιου.

Το μακιγιάζ της δεκαετίας ήθελε τα μάτια λιγότερο βαμμένα, με μάσκα που τα πρωινά σχεδόν δεν φοριέται παρά μόνο για να δώσει λίγο μήκος. Τα σκούρα eyeliner αντικαθίστανται από λευκό και γαλάζιο μολύβι που τοποθετείται κάποιες φορές στο εσωτερικό του ματιού ώστε να το κάνει να δείχνει μεγαλύτερο. Οι σκιές και τα κραγιόν της εποχής είναι σε μεγάλο ποσοστό περλέ, ενώ θραύση αρχίζουν να κάνουν οι κρεμώδεις και υγρές σκιές.

Όταν και χρησιμοποιούσαν βάση (makeup), δεν την πούδραραν, αλλά την άφηναν σκέτη ούτως ώστε να γυαλίζει ελαφρά.

Δημοφιλείς γίνονται οι Αφρο-Αμερικάνοι για τα φουντωτά μαλλιά τους προκαλώντας κοσμοσυρροή στα κομμωτήρια για μια περμανάντ σε αυτό το στιλ, ενώ το όλο ύφος στην ενδυμασία ήταν εμπνευσμένο από ethnic και mainstreameπιρροές.

Μακιγιάζ του 1980

Τα '80s είναι η δεκαετία του punk και χαρακτηρίζεται από υπερβολή.

Σε αντίθεση με την δεκαετία του 70 που επικρατούσε μια τάση προς το φυσικό, τώρα ο μινιμαλισμός είναι απαγορευτικός. Σε ρουζ προτιμώνται φωτεινές αποχρώσεις ζεστού ροζ και σκούρα κόκκινα σε μεγάλες ποσότητες ώστε να τονίζεται πολύ το ζυγωματικό. Τα κραγιόν έχουν χρώμα φούξια, μωβ, κόκκινο και θερμά ροζ, ενώ οι περισσότερες γυναίκες επεδίωκαν τα χείλη τους να γυαλίζουν σαν γυαλί και για τον σκοπό αυτό, προσέθεταν πάνω από το έντονο κραγιόν και lipgloss με χρυσόσκονη κατά προτίμηση. Της μόδας είναι οι ροζ, μπλε, πράσινες και λευκές σκιές στα μάτια, που τοποθετούνται μέχρι το φρύδι και συμπληρώνεται έντονο μπλελεκτρικ, φωσφορίζε πράσινο ή φωσφορίζον ροζ στο κινητό βλέφαρο. Το eyeliner επιστρέφει δυναμικά και τοποθετείται σε έντονες παχιές γραμμές σύρριζα και στο πάνω και στο κάτω βλέφαρο. Το look συμπληρώνουν πολλές στρώσεις μπλελεκτρικ ή μαύρης μάσκαρας.

Το μακιγιάζ λοιπόν γίνεται έντονο, όπως άλλωστε η ποπ μουσική και ο χορός της εποχής.

Το ίδιο συμβαίνει και με τα μαλλιά, με κοντά κουρέματα, ανέμελα, ξεμαλλιασμένα θα έλεγε κανείς χτενίσματα, με πολύ όγκο και λακ ακόμη και σε χρώματα όπως πορτοκαλί, ροζ ή πράσινο και αρχίζει να κυκλοφορεί επίσης το gel. Τα δε ρούχα ακολουθούν τους ίδιους χρωματισμούς, οι μπλούζες αποκτούν τεράστιες βάτες, ενώ τα κοσμήματα είναι ογκώδη, πολύχρωμα και αυτά, συνήθως faux. Της μόδας είναι τα σκουλαρίκια gaudy και τα βραχιόλια φοριούνται δέκα - δέκα, ενώ πολύ αγαπημένο αξεσουάρ αποτελούν τα δαντελωτά γαντάκια.

Την εποχή όμως αυτή, δεν ήταν μόνο οι γυναίκες αυτές που μακιγιάρωνταν, αλλά και οι άντρες! Και όχι μόνο οι ποπ και ροκ σταρς, αλλά και πολλοί νέοι που

φορούσαν χλομές βάσεις make-up, eyeliner και ορισμένοι πιο αντιδραστικοί στον συντηρητισμό, φορούσαν ακόμη ρουζ και κραγιόν!

Μακιγιάζ του 1990

Το μακιγιάζ των '90s χαρακτηρίζεται από λιτότητα και ουδετερότητα.

Σε αντίθεση με την προηγούμενη δεκαετία όπου τα χρώματα ήταν ιδιαίτερα έντονα και ένα μακιγιάζ απαιτούσε πολυχρωμία, τώρα οι αποχρώσεις γίνονται ουδέτερες και τα χρώματα περισσότερο γήινα.

Στα μάτια χρησιμοποιούνται συνήθως μόνο δύο χρώματα σε σκιές, μια ανοιχτόχρωμη για φως και μια πιο σκούρα στο εξωτερικό μέρος ή στην αναδίπλωση του κινητού βλεφάρου. Η βάση (make-up) δεν είναι πάντα απαραίτητη, ενώ στα χείλη σχηματίζεται γήινο περίγραμμα και αντί για κραγιόν συχνά προτιμάται μόνο lipgloss.

Στη μόδα βγαίνουν τα παπούτσια πλατφόρμες.

Μακιγιάζ του 2000

Το κορίτσι της διπλανής πόρτας Βαδίζοντας προς το 2000, κάθε γυναίκα υιοθετεί το στυλ που της ταιριάζει. Το άπιαστο όνειρο του μοντέλου έχει απογοητεύσει τις περισσότερες, εκείνες που, εκ των πραγμάτων, η ανατομία τους δεν επιτρέπει να το ακολουθήσουν. Γι' αυτό και τα περισσότερα μοντέλα η μία μετά την άλλη περνάνε στα αζήτητα από τους σχεδιαστές. Ακόμη όμως και τα σημερινά πρότυπα ομορφιάς που κυρίως είναι ηθοποιοί, δηλαδή πιο «καθημερινές» γυναίκες δεν μπορούν να θεωρηθούν ωραία σύμφωνα με τα κλασικά κριτήρια. Είναι κυρίως οι κοπέλες της διπλανής πόρτας, μόνο που πάντα είναι καλλίγραμμες, αν όχι υπερβολικά αδύνατες, και τις περισσότερες φορές καλοντυμένες. Γενικά πάντως η ομορφιά και οι κανόνες της, σήμερα, δείχνουν να βρίσκονται σε σύγχυση. Το καλό σε αυτό είναι ότι η μόδα ανακυκλώνεται και το 'ψάξιμο' στην ντουλάπα της γιαγιάς και της μαμάς θυμίζει 'θησαυρό'. Η αίσθησή μας πάντως είναι ότι η μόδα θα ακολουθήσει, για ακόμα μια φορά τους ρυθμούς της κοινωνίας βασισμένη σε cheap η chic προτάσεις. Από την άλλη η καταπίεση και οι κακές συνθήκες δεν αποκλείεται να μας φέρουν και πάλι μπροστά σε στιλιστικές «υπερβολές» σε μια προσπάθεια της μόδας να ισορροπήσει της κοινωνικές συνθήκες

ΥΠΟΚΟΥΛΤΟΥΡΕΣ ΚΑΙ ΜΟΔΑ

ΟΡΙΣΜΟΣ: Με τον όρο υποκουλτούρα αποκαλείται, στην κοινωνιολογία, ανθρωπολογία και τις πολιτισμικές σπουδές, κάθε ομάδα ανθρώπων με κουλτούρα (ευδιάκριτη ή αφανή) η οποία τους διαφοροποιεί από την ευρύτερη κουλτούρα στην οποία ανήκουν.

Punk

Πού και πότε ξεκίνησε;

Η Punk είναι μουσικό είδος που ξεκίνησε στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής τη δεκαετία του 1960, αρχικά από τη Νέα Υόρκη, και έγινε γνωστό στα μέσα της δεκαετίας του 1970. Οι ρίζες του βρίσκονται στο garagerock, σε μουσικούς όπως η Πάττι Σμιθ μετά τα μέσα της δεκαετίας του 1970 όμως εισάχθηκε στην Αγγλία και έγινε δημοφιλές από συγκροτήματα όπως οι SexPistols.

Τι Πρεσβεύει;

Ξεκίνησε σαν το κίνημα του λευκού απορριπτόμενου νέου και μέρος ενός κινήματος πολιτικής και κοινωνικής καταγγελίας και αμφισβήτησης του κατεστημένου. Τα μαλλιά ήταν φτιαγμένα για να φαίνονται ατημέλητα, σε αντίθεση με τις προηγούμενες εποχές όπου ήταν κυρίως μακριά. Ήταν βαμμένα σε αφύσικα χρώματα (πράσινο, έντονο κόκκινο, μωβ). Επίσης, αρκετά γνωστά ήταν τα δικτυωτά καλσόν (πολλές φορές σχισμένα) και τα περικάρπια με καρφιά και άλλα αντικείμενα με καρφιά, οι παραμάνες (πάνω στα ρούχα ή σαν σκουλαρίκια). Στα πρώτα χρόνια του πανκ, οι άντρες και οι γυναίκες φορούσαν βαρύ και πολύ eyeliner.

GOTH

Πότε και που ξεκίνησε;

Η πολιτισμική τάση goth είναι σύγχρονη υποκουλτούρα διαδεδομένη σε πολλές χώρες. Άρχισε στο Ηνωμένο Βασίλειο κατά τα πρώτα χρόνια της δεκαετίας του '80 στη σκηνή του gothicrock και απέκτησε αρκετά μεγάλο ρεύμα μετά το ουσιαστικό τέλος του πανκ και την άνοδο του New Wave. Η goth έχει επιζήσει πολύ περισσότερο από άλλες τάσεις της ίδιας εποχής και συνεχίζει μέχρι σήμερα να διαφοροποιείται και να εξελίσσεται.

Τι πρεσβεύει;

Το κοινό νήμα στην goth κουλτούρα είναι η συνειδητοποίηση του αμφιλεγόμενου της ζωής, η αντίθεση μεταξύ του φωτός και του σκότους, του καλού και του κακού, της ζωής και του θανάτου, με την πεποίθηση ότι τα δύο άκρα δεν μπορούν να υπάρξουν το ένα χωρίς το άλλο, και ότι οι παραδοσιακοί χαρακτηρισμοί που ορίζονται στο ένα ή το άλλο από αυτά τα αντίθετα δεν είναι απαραίτητα αληθινά. Οι Goths τείνουν να έχουν μια σκοτεινή και διεστραμμένη αίσθηση του χιούμορ, μια αγάπη για την ιστορία, τη λογοτεχνία, την ποίηση, την φιλολογία γενικότερα και τη μουσική.

Το Στυλ:

Τα καλλολογικά στοιχεία και οι πολιτιστικές ροπές τους δείχνουν επιρροές από τη γοτθική λογοτεχνία του δέκατου ένατου αιώνα και το Παρακμιακό Κίνημα, μαζί με πρώιμες ταινίες φρίκης -ειδικά αυτές του γερμανικού εξπρεσιονισμού- Η goth εκφράζεται τόσο σαν μουσικό στυλ όσο και σαν αισθητική και μόδα. Η goth μόδα δίνει έμφαση στην εικόνα του ανδρόγυνου, στα ρούχα της εποχής του Μεσαίωνα, της Αναγέννησης και της Βικτοριανής εποχής ή ένα συνδυασμό αυτών

ΕΜΟ

Πότε και πού ξεκίνησε;

Ο όρος emo προέρχεται από τη λέξη emotional=συναισθηματικός) αναφέρεται σε ένα ύφος παρακλάδι του goth που δημιουργήθηκε στη μουσική σκηνή της Ουάσιγκτον που πρωτοεμφανίστηκε το 1991 αλλά διαδόθηκε κυρίως στις αρχές του 2000

Τι Πρεσβεύει;

Μια από τις γνωστότερες υποκουλτούρες η Emo περιλαμβάνει από κοινωνικό στίγμα καθώς πρεσβεύει έναν μακάβριο τρόπο ζωής και συχνά παραλληλίζεται με την αυτοκτονία και την κατάθλιψη. Στην πραγματικότητα η Emo ενθαρρύνει την ανάγκη για διαφορετικότητα και εκφράζει τον έντονο συναισθηματισμό

Το Στυλ:

Κύρια χαρακτηριστικά της μόδας αυτής είναι το έντονο μολύβι ματιών, τα πομπώδη μαλλιά που συνήθως κρύβουν το ένα μάτι, τα στενά μαύρα παντελόνια, οι ζώνες με αγκράφες και οι μπλούζες από συγκροτήματα. Το Emo στυλ παρουσιάζει επιρροή από το goth, αλλά οι δύο υποκουλτούρες διαφέρουν σημαντικά.

ΥΠΟΚΟΥΛΤΟΥΡΕΣ ΑΠΌ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΤΣΟΝΓΚΑ-Ισπανία

Λίνα Λόγια:

Δημιουργήθηκε και αναπτύχθηκε στο Μαϊάμι στα τέλη του 20ου αιώνα, με βάση το μεταναστευτικό κίνημα του 1990. Τα μέλη που ακολουθούν την υποκουλτούρα είναι συνήθως νεαρές Λατίνες γυναίκες της εργατικής τάξης. Το όνομα του κινήματος "Chonga" έχει ως νόημα την σεξουαλική και νέα γυναίκα του δρόμου.

Το Στυλ:

Τα χαρακτηριστικά των ενδυμασιών είναι τα φτηνά και προκλητικά ρούχα, ενώ στον χαρακτήρα οι γυναίκες της υποκουλτούρας ήταν μέλη κλειστών αδελφοτήτων και συνήθιζαν να εκδηλώνουν τα συναισθήματα τους φωνάζοντας στους δρόμους. Το κίνημα παρουσιάστηκε στην σειρά παιχνιδιών "Bratz" όπου οι κούκλες φορούσαν το style των Chongas, αλλά θεωρείται γενικότερα κάτι το προσβλητικό για την γυναίκα ως προς το φύλο και την παρουσίαση της, λόγω της προέλευσης του ονόματος του κινήματος-υποκουλτούρας αυτής

Μάγκες-Ελλάδα

Λίγα Λόγια:

Δημιουργήθηκε και αναπτύχθηκε στην Ελλάδα στα τέλη του 19ου αιώνα, με βάση το Ρεμπέτικο και τον πόλεμο της εποχής. Τα μέλη που ακολουθούσαν την υποκοιλτούρα ήταν συνήθως νέοι άντρες των λαϊκών αστικών στρωμάτων. Το όνομα του κινήματος "Μάγκες" έχει ως νόημα το οργανωμένο σύνολο άτακτων πολεμιστών και προέρχεται από λέξη Αλβανικής προέλευσης

Το Στυλ:

Τα χαρακτηριστικά των ενδυμασιών ήταν το κομπολόι, το καβουράκι, τα μυτερά παπούτσια, το ζωνάρι με τα όπλα και το μακρύ μουστάκι, ενώ στον χαρακτήρα οι άντρες της υποκοιλτούρας ήταν γεμάτοι με υπερβολική αυτοπεποίθηση και ιδιόρρυθμο τρόπο έκφρασης και εκδήλωσης συναισθημάτων.

GANGURO-Ιαπωνία

Λίγα Λόγια:

Η συγκεκριμένη υποκοιλτούρα προέρχεται από την Σιμπούγια και το Ικεμπούκουρο της Ιαπωνίας όμως αναπτύχθηκε κυρίως στην Χαρατζούκου. Ο όρος ganguro χρησιμοποιείται στην ιαπωνική μυθολογία για να περιγράψει δαίμονες και φαντάσματα με παρόμοια εμφάνιση. Πρωτοεμφανίστηκε το 1990 και εκπροσωπείται κυρίως από γυναίκες οι οποίες έγιναν ευρέως γνωστές ως HarajukuGirls.

Το Στυλ:

Η μόδα αυτή ξεκίνησε ως μια προσπάθεια εναντίωσης στα ιαπωνικά πρότυπα ομορφιάς που προωθούν το χλωμό δέρμα, τα μαύρα μαλλιά και το σεμνό και ταπεινό ντύσιμο. Τα κορίτσια της Χαρατζούκου φέρουν έντονο μαύρισμα και βάψιμο, ογκώδη ξανθά μαλλιά και ντύνονται με επιβλητικά και κοντά ρούχα που συνοδεύονται από πολλά αξεσουάρ.

NEO-BIKTΩPIANIZMOS-Αγγλία

Λίγα Λόγια:

Δημιουργήθηκε και αναπτύχθηκε κυρίως στην Αγγλία μέσα στα τελευταία χρόνια, με βάση την Βικτωριανή και Ενδοκαρδιών εποχή των παλαιότερων χρόνων. Τα μέλη που ακολουθούσαν την υποκοιλτούρα είναι άντρες και γυναίκες νεαρής ηλικίας από χώρες συνήθως Ευρωπαϊκές. Το όνομα του κινήματος "Neo-Victorian" προσθέτει το συνθετικό "νέο" στην λέξη Βικτωριανισμός, συμβολίζοντας έτσι την αναγέννηση της αισθητικής της εποχής στον σύγχρονο τεχνολογικό κόσμο

Το Στυλ:

Τα χαρακτηριστικά των ενδυμασιών είναι τα φορέματα και κοστούμια παλαιάς μορφολογίας, οι βεντάλιες και τα μπαστούνια, ενώ στον χαρακτήρα τα μέλη της

υποκουλτούρας ακολούθου τον τρόπο ζωής των ανθρώπων της Βικτωριανής και Εδουαρδιανής περιόδου ως προς την ομιλία και την κοινωνική τους επαφή με τον υπόλοιπο κόσμο. Παρ' όλα αυτά κρατούν μια μοντερνικότητα στο ντύσιμό τους.

Stilyagi-Ρωσία

Λίγα Λόγια:

Η υποκουλτούρα αυτή, εμφανίστηκε στην σοβιετική Ρωσία το 1940-1970 ως αντίσταση στο Σοβιετικό καθεστώς. Αρχικά διώχθηκαν από το καθεστώς του Στάλιν, εξαιτίας της εμφανούς επιρροής τους από τον δυτικό τρόπο ζωής τόσο σε επίπεδο εμφάνισης όσο και στον τρόπο ζωής. Οι υποστηρικτές του ήταν νέοι χωρίς συγκεκριμένη πολιτική άποψη αλλά κατά του Σοσιαλιστικού καθεστώτος. Το όνομα *stilyagi* σημαίνει σιλιάτος.

Το Στυλ:

Οι *Stilyagi* ήταν επηρεασμένοι από ταινίες του αμερικανικού κινηματογράφου και ενώ αρχικά ξεκίνησαν ως μια μορφή καρικατούρας των όσων έβλεπαν εξελίχθηκαν σε κομψούς υποστηρικτές του δυτικού τρόπου ντυσίματος. Συνήθως φορούσαν ανοιχτόχρωμες μπλούζες, γραβάτες, φαρδιά παντελόνια και παπούτσια με χοντρές σόλες.

.....

Η μόδα επηρεάζει όχι μόνο την καθημερινότητα των ανθρώπων που την ακολουθούν αλλά ακόμα και την σύσταση ολόκληρων κοινωνιών. Οι άνθρωποι με τη χρήση της μόδας καλύπτουν την ανάγκη τους για κοινωνική προβολή, γιατί χρησιμοποιώντας τη μόδα καθίσταται ευκολότερο το να ενταχθούν σε κάποιο σύνολο, να συμβαδίσουν, να διαφοροποιηθούν ή ακόμα και να εναντιωθούν χρησιμοποιώντας την εμφάνιση και το στυλ τους.

Πηγές:

<http://fashionvictimsgr.blogspot.gr/2014/01/blog-post.html>

<https://frapress.gr/2014/11/moda-ke-ta-protipa-tis-ana-dekaeties/>